

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. H. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Forhandlingen genoptoges.

Deuntzer: I den store og interessante Tale, hvormed den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovforslaget for det kommende Aar, fremhævede han, at der især var tre forskellige Punkter, som det gjaldt om at faa gennemført, hvis vi vilde have vore Finanser i Orden. Det første var at skaffe Balance i Statsregnskabet, det andet at forstærke Kassebeholdningen, og gøre den mere likvid, end den nu er, og det tredje var at foretage det samme med Hensyn til Reservefonden, altsaa gøre den større og mere likvid. Det er jo tre vigtige og store Opgaver, som nok kunne sætte en Finansminister graa Haar i Hovedet. Men der er efter min Opfattelse endnu et fjerde Punkt, som maaske er fuldt saa vigtigt som de tre nævnte, og det er at skaffe den store løse Gæld, som Staten har, ombyttet med et fast Statslaan. Dette Punkt berørte den højtærede Finansminister kun ganske flygtigt. Forholdet er, at der nu løber et meget stort Antal Veksler paa den danske Stat, og disse Veksler ere for en stor Del i privat Besiddelse. Jeg taler uden noget som helst Forbehold, idet jeg har den Anskuelse, at vi efterhaanden alle ere blevne klare over, at det ikke kan nytte at tro, at vi ved at tie stille om vore pekuniære Forhold kunne bibringe Udlandet en anden Anskuelse, end det har. Alle, som ere lidt kendte med disse Forhold, ville vide, at man i Udlandet i de Kredse, som vi skulle have at gøre med, de ledende

Finanskredse, ere fuldt saa vel kendte med vore Forhold, som vi ere herhjemme. Derfor har jeg ikke den mindste Betænkelighed ved uforbeholdent at udtale min Mening, som gaar ud paa, at denne Omløben af Veksler i meget stort Antal, og jeg kan sige for en stor Del paa private Hænder, ikke er egnet til at styrke Statens Kredit. Det forholder sig saaledes, at der i de store Lande findes en stor Del løs Kapital, d. v. s. Kapital, som det nok er Meningen at anbringe, men som venter paa at gøre et Kup ved en god Anbringelse. Man kan derfor, saa længe en Stat er stillet som Danmark, altid rejse Laan paa kort Tid, men ikke paa lang Tid. Det er derfor intet Under, at man kan faa disse Veksellaan til en billig Rente, men man fik ingenlunde fra de samme Mænd de samme Penge, naar det drejede sig om længere Tid. Nej, det, som disse Laan vise, er egentlig, naar man vil sige det rent ud, at vi stille saadanne Fordringer for at gaa ind paa at tage et fast Statslaan, at de ikke svare til det store Penge-markeds Tilstand.

Men foruden det er der en anden Ting, og det er, at det ikke kan gaa an i lange Tider at holde disse Veksler løbende, det indeholder en stor Fare. Man ved aldrig, hvad der kan ske, og vor Tid er, saaledes som Udviklingen finder Sted, rig paa Overraskelser. Det er derfor noget, som kan gaa som Nødhjælp i kort Tid, men man maa altid bestræbe sig for saa hurtigt som muligt at afløse saadanne korte Laan med et fast Laan. De fleste af de Herrer ville vistnok indrømme, naar de kende noget til Forholdene, at en Købmand, som i et lignende Tilfælde kunde faa et fast Laan, ikke vilde nøle med at ombytte sine Veksler med et saadant fast Laan, vel at mærke, naar Forholdet var det, som det er med Staten, at han ikke kunde betale de løbende Veksler; vi kunne jo ikke tilbagebetale disse Laan uden efterhaanden ved mange Aars Afdrag. Jeg mener derfor, at man skulde have sin Opmærksomhed ganske særlig rettet paa, saa snart det er gørligt, at ombytte disse løbende Veksler med et fast Statslaan. Det er en Spekulation at vente længere, og jeg mener, at Staten ikke skulde inlade sig paa den Slags Spekulationer; naar den skal have et Statslaan, skulde den optage det til den Rente og paa de Vilkaar, som Pengemarkedet til enhver Tid byder, vel at mærke, naar man ikke ligefrem befinder sig i en Krisetid. Det har ogsaa vist sig, at Spekulationen i alt Fald ikke hidtil er